

oznanilo

Na dan sreče
pozabimo na nesrečo
in na dan nesreče
se ne spominjamo
sreče.
(Sir 11,25)

7. nedelja
med letom

leto XIII / 2010-22
20. februar 2022

Lk 6,27–38

VERNIK SI BO PISAL SODBO SAM

»Tisti, ki se imajo za zaupne Božje prijatelje, vso svoj pobožnost odložijo na cerkvenem pragu. V svojih družinah so gospodovalni, s sosedi sprti, lažejo, sleparijo ...« Stojte, vi, ki s tako lahkoto obsojate »pobožne« in se imate za veliko boljše od njih! Lahko da so na žalost res taki, toda če hočete dejansko biti boljši, si vzemite k srcu zad-

nje vrstice evangeljskega odlomka današnje nedelje: »Ne sodite in ne boste sojeni, ne obsojajte in ne boste obsojeni; oproščajte in boste oproščeni ... S kakršno mero namreč merite, s tako se vam bo odmerilo.« Jezusov nauk, ki ga je on potrdil tudi z življenjem je za našo človeško pamet čudno zavozlan in hitro se ujameš v njegove zanke. Če obsojaš

druge, dejansko obsojaš samega sebe; če sovražiš druge, največjo škodo povzročaš samemu sebi. Če pa si do drugih usmiljen, si s tem zagotoviš usmiljeno sodbo ob koncu življenja; če druge ljubiš, postajaš podoben Bogu. Tu lahko v spremenjenem pomenu uporabimo znane besede Ivana Cankarja: »Narod si bo pisal sodbo sam.« in zatrdimo: »Vernik si bo pisal sodbo sam!« Evangelij je prepleten z Jezusovimi besedami o usmiljenju, odpuščanju, dajanju, dobrohotnosti – vse to so »delavniški« izrazi za ljubezen. Zapoved ljubezni je silno naporna, vendar pa izvedljiva naloga, kajti strma stena, ki vodi na Božjo goro, je že markirana. Jezus je »s prvenstvenim vzponom« na goro Kalvarijo vsem svojim učencem pokazal pravo smer. Pripravil jim je tudi potreb-

no vitaminsko hrano: ljubezen svojega srca, ki ga je za nas izpraznil do zadnje kaplje krvi. Na tej težki navezi življenja ne nastavljam drug drugemu zank z obsojanjem in s trdoto srca, temveč bodimo drug drugemu v oporo z dobrohotnostjo in usmiljenjem. »Če bo usmiljenje osnovno prizadevanje našega življenja, našega načina mišljenja, govorjenja in prizadevanja, se bomo v smrtni uri lahko srečali s Kristusom v popolnem zaupanju, kajti gotovo bomo deležni usmiljenja.« (Bernhard Haring)

Modrost ne bo stopila v dušo,
ki snuje hudobijo,
ne bo prebivala v telesu,
ki ga je zaslužnil greh.
(Mdr 1,4)

Drug drugega ljubite
z bratsko ljubeznijo.
Tekmujte
v medsebojnem spoštovanju.
(Rim 12,10)

SVETE MAŠE

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Vam pa, ki poslušate, pravim: Ljubíte svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo. Blagoslavlajte tiste, ki vas preklinjajo, in molíte za tiste, ki grdo ravnajo z vami. Ne sodíte in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Opuščajte in vam bo odpuščeno. Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.«

Lk 6,27–28.37–38

NEDELJA, 20.02.2022

7. nedelja med letom

9.30 za + snaho

Vladimiro Bedernjak

NEDELJA, 27.02.2022

8. nedelja med letom

9.30 za + Alojza, Ano

in sorodnike Vučina

NEDELJA, 06.03.2022

1. postna nedelja

8.00 za + Štefko Turk

9.30 za + Ferija Madjar

NEDELJA, 13.03.2022

2. postna nedelja

8.00 za + Štefko Turk

9.30 mašni namen še ni določen

Ni težko ljubiti, če si tudi sam ljubljen.

Ni težko širiti ljubezni, če si sam deležen.

Ni težko objeti, če te pričakujejo razširjene roke.

Ni težko nositi srca na dlani, če te obkrožajo nasmejani obrazi.

A ljubiti tudi, ko ti vzamejo srce ... ko ga vržejo na tla ...

ko ga pohodijo ... ko pljunejo nanj ...

Ljubiti tudi, ko roke udarijo ... bijejo ... davijo ...

Ljubiti, ko se srečuješ s kletvijo ... s sovraštvom ... z zahrbtnostjo ...

Ljubiti tudi, ko ljubezni ni in ni ...

in še ta, ki jo hraniš v svojem ranjenem srcu, izgublja sapo ...

in diha vse bolj plitko ... ko umira ...

Odpuščajte in vam

bo odpuščeno. *prim. Lk 6,37*

Oče, nič ni tako težko, kakor podariti pravo odpuščanje, posebno tistim, ki so nam blizu iz zaradi katerih smo res trpeli.

Kako težavno je to odpuščanje!

Toliko izgovor se nam mota po glavi:

»Ali moram prav jaz narediti prvi korak?

Ali se splača odpustiti?

Ne, ne morem, zdaj še ne morem,

morda jutri ...«

Odpuščanje nas zelo veliko stane.

Ali je odpustiti sploh mogoče?

Oče, vemo: sprava in odpuščanje sta mogoča samo po Tebi.

Podeli nam torej milost odpuščanja,

moč, da se spravimo s tistimi, ki živijo z nami pod isto streho,

in s tistimi, ki so daleč. Daj, da bomo ljubili tudi sovražnike.

Ne dopusti, da sonce zaide nad zamero ali jezo v naših srcih.

Podeli nam milost prvega koraka, da bomo podobni Tebi.

V medsebojnih odnosih
se vsi oblecite v ponižnost,
ker Bog se prevzetnim upira,
ponižnim pa daje milost.

(1 Pt 5,5)

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Novak se hvali pred sosedom:

»Včeraj smo dobili novega psa.

Ugotovil sem, da me zavoha že

na kilometer daleč. Kaj praviš

na to?« Ta reče: »Menim, da bi

se moral pošteno okopati ...«

Mujo ima razgovor za službo in

ga vprašajo: »Mujo znaš pisat?«

»Ne znam.« »Kaj pa brat?«

»Ma on je še bolj neumen!«